Bratnia

HONOR ACADEMICVS

in exequiis

Illustris ac Magnifici Domini

D. GABRIELIS WOYNA M. L. D.

Vicecancellarii Capitanei Merecensis &c. &c.

exhibitus

ac

Mœstissimis è dulcissimi Parentis sui morte Filijs

ILLVSTRIBVS DOMINIS

D. IOANNI CAPITANEO Opescen. &c. D. MICHAELI Cap: Pienian. &c. D. STEPHANO WOYNIS.

à

IOANNE CAROLO BIAŁOZOR Philosophiæ in alma Academia Viln: S. I. Auditore oblatus.

Vilnæ Apud Iosephum Karcan 1615.

IN DIGMA GENTILITIVM MAGNIF. DOMINORVM WOYNARVM.

TRes Litui, Nodus, tria Flumina, Lilia mœrent,
Vt vidêre ſuum morte perire iubar.
Forſan & ipſa volunt tumulo ſe condere eodem?
Vt qui vitæ eſſent ſint comiteſq; necis.
Hi fata ô ſocij doleant tam triſtia! par eſt
Hos etiam Domino ſoluere iuſta ſuo.

Ioannes Carolus Białozor.

Ad Magnificos dominos, D. IOANNEM, dominum MICHAELEM, dominum STEPHANUM, WOYNAS.

GABRIEL VVOYNA, M. L. D. Vicecancellarius, Magnifici Domini, Parens vester, vir omnium virtutum ornamentis spectabilis, optime de vniuersa Republica meritus, summis pariter ac infimis charus; Patria, ad cuius obsequia natum ille se credebat, condolente; Illustrissimo ac Reuerendissimo Domino D. BENEDICTO Episcopo Vilnense Fratre suo, quem ille vita sua chariorem habebat, adlacrymante; vobis, quos singulari cura ad Dei gloriam, M. D. L. spem, familiæ suæ decus formabat, orbitatem vestram complorantibus; omnibus deniq; bonis, quorum rationibus indefesso studio ille consulebat, ingemiscentibus, in viuis esse desijt Qui eius inopportunus, longiore æuo dignissimus occasus, quanquam omnes, ad quos peruenit, mærore non vulgari affecit, nullum tamen maiore dolore (credo) perculit, quam vos, qui ab hoc vno, secundum Deum, maximum accepistis beneficium, vt præclare Spiritū de Cœlo duceretis Est enim hæc nata, non scripta lex; quā non didicimus, sed á natura ipsa hausimꝰ, ad quam facti non instituti sumus, vt Parentū nostrorum, quibus vitam, quam ab eis traximus, debemus, morte vehementer commoueamur. Quamobrem desideret amissum in gemiscens Curia Senatorem, Lituania columen, Rex Serenissimus hominem sibi charissimum, familia clarissima lumen, Patria filium, reliqui patronum; vos sane eundem optimum Parentem, qui satis quidem gloriæ, non satis adhuc naturæ vixerat, á vestro complexu fato acerbo abreptum frequentibus lacrymis(heu frustra)requiretis. Quo enim mūdi vniuersitas transit, transiit & ille Hoc non effugit, etiam qui distulit. Interim tamen, si quid de dolore vestro demere possunt hæc metrica, variorum humanioribus in alma Academia nostra Vilnensi addictorum Iuuenum, erga felicis recordationis Patrem vestrum, & in vos animi argumenta, quæ illi, aliquid etiam ad pompam funebrem Fautoris sui facere volentes, horis succisiuis ab exercitationibus suis Scholasticis, concinnarunt, & ad tumulum eius cohonestandum culto penicillo adumbrata exposuerunt, per me, vt é clarissima familia vestra ortum, ita nominis vestri studiosissimum meis adlecta, & vobis oblata beneuolis oculis relegite. Valete feliciter, & quod facitis, paterna gesta ac merita memoriā intuentes; ad Dei O. M. honorem, Reipublicæ emolumentum, generis vestri celeberimi ornamentum semper attendite.

IOANNES CAROLVS BIAŁOZOR.

In ſtemma auitum.
ad
Illuſtriſsimum & Reuerendiſsimum Dominum
D. BENEDICTVM WOYNAM EPISCOPŪ Vilnen:

FRaternum quando Præſul celeberrime funus
Mœſtus obis, tecum patria Signa dolent.
Buccina raucelcit, marceſcunt Lilia, rarus
Denſatur Nodus, Flumina viua rigent.
Cerne ſerenato vultu Genus (eia) ſuperſtes,
Priſtinus vt repetat Symbola auita Vigor.

CONSOLATIO.

MOrtuus in Lithauo Vicecancellarius orbe:
Heu quàm flet magnum Patria magna Virum!
Antiſtes Fratrem queritur BENEDICTVS ademptum,
Extinctum plorat Stirps generoſa Patrem,
Præſul honore grauem gemitu depone dolorem,
Nec Nati lacrymis ora rigate pijs.
Pulchra hæc mœrentem ſubeant Solatia mentem;
Quod toti Patriæ flebilis ille cadat.

IDEM

ELEGVS ELOGICVS.

ERgone lætificas Iani mœrare Calendas
Ausa nouiq; Anni Mors temerare caput? *Dies obitus.*
Ergo dies niueo fulgescere sueta Cylindro
Vertice luctificum Theta nigrante gerit?
Ergo salutidicâ faustiq; precamur horâ
Lux Lituanorum clara saluſq; fugit?
Præsulis ergo fores dignas Parnaſide Lauro,
Aut bene olente cedro, mœſta Cupreſſus habet?
Ergo Sacroſancſtam BENEDICTI Præsulis aulam
Funere fraterno Parca profanat atrox?
In vim Diuinam (GABRIEL ita tinnit Hebræis)
In bellum (WOYNAM) trux Libitina furit?
Ianus ad hoc frontem iam flectat vtramq; retrorſum,
Antrus & inuerſas ducat abinde vices.
Arctophylax tepeat, Notio gelet axe Canopus,
Eurus ab occaſu, Lybs oriente ruat.
Vnde in ſemideos ea tanta licentia Clothûs,
Quemq; vt pro libitu ſub ſua iura vocet?
Scilicet omniregi Regis Mors iuſſa capeſſit,
Siſtit vt hæc animam Iudicis ante thronum:
Stat ſua cuiq; dies. Vt quiſq; citabitur, ibit:
Numinis arbitrio vita ſtat atq; cadit.
Heu cadis ante diem GABRIEL uir ô inclyte WOYNA,
Sarmatia hunc caſum Religioq; gemit.
Villia, tam triſtis nec opini conſcia caſûs,
Vnde fleat, latices retrahit vda ſuos.
AEgocerota premens iam rarò ridet Apollo,
Cuius vt aſſiduis fletibus humet humus.
Mirer? Apollineæ lumen columenq; Phalangis
Extinctum, GABRIEL WOYNA gemende, iaces.
Villiades meritò lacrymarum flumina fundunt,
In lacrymas glacies it reſoluta pias.
Pontificiſq; dolore dolent, quem frater humandus
Procreat, ê quinis qui ſuper vnus erat
Quatuor & Natos Patre commiſerantur adempto, *Liberi.*
Quinq; ſimul Natas, diuiduumq; thorum.
Carminibus dignum funus decorare laborant;
Carmina digna vetant hunc ſtupor, inde dolor.

Pro

Pro se crescentes, quos fert Academia, vates,
In quibus extincti mæsta propago, ciet.
Vilnen: Acad: olim studiosus. In calamos threnosq; ciens. Academiæ Alumnus
Nempe olim GABRIEL fautor & inde fuit.
Triste ministerium peragens Academica pubes
Certat fautorem concelebrare suum
Itur in Heroas, propero sed Apolline, laudes.
In validos ausus in pia facta viri.
Vetuit pompam funebrẽ. Funebrem pompam moriens licet ille vetasset,
Hoc tamen in vetitum nititur illa manus.
Ornat & exequias, prout cuiq; est vena, monaulis.
Virtutem sequitur si fugiatur Honos.
Cenotaphium. In medio ceno stat taphium, resolubile pegma.
Pegma quadrum decorat pyramidatus apex.
Summa STANISLAI Diui Cathedralis & ædes,
Has probat exequias, condit & ossa viri.
Pullatus Paries genus omne Poematos, atris
Quod graphicè foliis ars inarauit, habet.
Immortale viri decus hic Emblemata clarant,
Hic vbi Apollineo certat Apellis opus.
Principes gñris cur woynæ dicti. Pars genus antiquum, genus insuperabile bello,
ZAHOMILINSCIADAS tollit in astra Duces.
Addit &, â bello WOYNAE cognomen adeptos,
Militia claros tot GABRIELIS auos.
Martis onus Patrem STEPHANO cum Rege subiisse,
Qui Castellanus MCISLAVIENSIS erat.
Militia patris. Hunc Primas obiisse vices, vbi Moschus ad Vlam,
Haud sine terribili clade, profusus erat.
Direxisse acies, acuisse & in arma valentes
Munus & Hectorei sustinuisse ducis.
Militia G. W. Fortia Magnanimi Natum Patris ausa secutum
Prælia victrici conseruisse manu.
Seu Dantis anos, seu Moschos Rex BATHOR armis
Contudit, hunc solitum Regia signa sequi.
Pars vatum canit: huic rigida pro Palladis hastâ
Pro clypeo calamum Sphragin & esse datam.
Notarius M. D. L. Nempe fides probitasq; viri bene cognita Regi
Hoc insigne dedit conspicuumq; decus.
Procancellari⁹. Deniq; mactatum PROCANCELLARII honore.
Augmen vti virtus sic capit augmen Honos.
Munere in hoc qua se virtute probauerat, edunt.
Non hac Sobna, Saphan, non Siba laude fuit.

Virtu-

Virtutes alij memorant quibus ille nitebat.
Quam fuerit Fidei Justitiæq; tenax.
Vicit Aristiden vir seruantissimus æqui.
Hoc minor Emathion, Biblius atq; Bias.
Arbiter vt sedit causæue diremptor iniquæ,
Non se corrumpi munere passus hic est.
Aurum obtrudentes sibimet retinere iubebat:
In proprios vsus auxiliumq; viæ.
Absq; mora causam decidit is arbiter æquam.
Si qua periclorum plena, sequester erat.
Propositi fuit ille tenax, â tramite recti
Flectere eum nequeunt, palpo, susurro, planus,
Candor in hoc mirus, facilesq; in pectore mores,
Blanda aflabilitas, comis in ore lepos.
Maiestas oculis vultuq; reluxit in omni;
Gratia & hinc placidis conciliata modis.
Gratia spectantum solita irritare fauorem,
Non secus Androdamas fulua metalla trahit.
Nullus huic fastus, mentis nota nulla superbæ,
At submissi animi plurima signa dedit.
A minimo exhibitis respondit honoribus vltrò,
In famulos nunquam durus, & asper erat.
Mite cor huic erat ac oleo tranquillius ipso;
Et motus animi composuisse potens.
Publica priuatis præhabens bona, sponte suorum
Iacturam Patriæ ac Regis amore tulit.
Ergo Polonorum Regi Suecnumq; potenti
SIGSMVNDO charos vnus hic inter erat.
Missus hic ad Moschos comitatu insignis & ausis
Hostica conspectu terruit arua suo:
Atq; bis vndenos pacem sanciuit in annos,
Et Regi & Regno quæ placuere tulit.
Lectus hic vnus erat qui Rege absente præesset,
Reginali Aulæ, rem regeretq; domi.
Ex quod vtrumq; fide sibi iussum munus obiuit.
Regis honos cordi publica resq; fuit.
Reginæ mentem, GABRIEL hic sæpe subibit
De se quæ fuerat sollicitudo viri.
Quâm vigil, & curax, & sedulus adstitit aulæ:
Quas obiit, iuncto Præsule fratre, vices.

Justitiæ tenax.

Incorruptus arbiter.

Pacificator.

Constãs.
Cãdidus.

Affabilis
Vultu placido & graui.
Nõ fastuosus,
Mitis.

Reipubl. amans.
S. Regi charus.
Legatus ad Moschos.
Moderator aulæ Reginalis.

Dent Superi requiem, GABRIELI, dicet, humato,
Præsul & ipse diu WOYNA superstes agat.
Nec minus & Regem GABRIELIS funera tangent,
Atq; VLADISLAVM Rege potente satum.
Regis & Reginæ frequens conuiuator
Larga recursabunt conuiuia sumpta Mereci
Cum Regina illac Rex vt habebat iter.
Non Pholus Alciden non hoc splendore molorchus,
Quondam habuit, non hoc Rex Bromiumq; Mydas.
Maestate piri VERKENSI in Præsulis aula.
(Mille hæc â Vilna passibus vrbe iacet,)
Cum consorte throni, cum bino Principe Nato,
Papæ & Legato Rex epulatus erat.
Argumentum ingens animi Regalis in ambos
Fratres WOYNIADAS woyniadumq; domum.
Principibus placuit GABRIEL: magis attamen ipsi
Autori rerum principioq; DEO
Religionis in Deum argumenta in vita.
Quotidie ergo Sacram, qua fas, celebrauit is ædem,
Vota DEO fundens, Mysta operante Sacris.
Si quando languore domi morboue retentus,
Ad Sacrum, Mysten acciit ille suum
Pensa precum Diuæ solitus persoluere Matri
Quotidie sacrum dum terit officium.
In morte ostensa.
Quo studio Christi Numen quibus artibus arsit,
Supremus docuit funeris ipse dies.
In cruce pendentis complexus hic icona CHRISTI,
Huic se commendans, basia mille dedit.
Iam non effigiem Soteris, at ora tuetur,
Ora beatificis irradiata bonis.
Liberorũ & familię adprobitatem incẽsor.
Ad pia quæq; suam sobolem formare solebat.
Cum sobole & famulos certus habere probos.
Nulli fas eius nisi casto insistere limen:
Explorator ad hanc rem quoq; certus erat.
Hæresin exosus Fidei venerator auitæ,
Conscius hanc vnam posse beare fidem.
Liberalis Misericors.
Portus hic afflictis & egentibus anchora præsens,
Amisêre inopes in GABRIELE Patrem
Templorum conditor
Condidit hic tum alibi tum templum illustre Mereci,
Ingens in Superos Relligionis opus
Cœnobicum promouit opus, sacrosq; penates
Diui Guzmanidæ quos sacer ordo colit.
Liberos 3. Deo mãcipat.
Virgineo claustro addixit duo pignora Natas,
Primigenam Elisaben, Vrsula teq; minor,

Primi-

Primigenumq; STANISLAVM deuouit is vltro
Militiæ, Patris ô laus ea rara! Sacræ.
Militiæ sacræ cui tessera nomen IESV,
Quæ mouet Hæresibus fortiter arma nouis.
Iamq; scit is quid sit sobolem sacrasſ Satori:
Nempe preces ab iis atq; leuamen habet.
Præcipue à Nato qui sæpe parentat ad aram,
Mystica dona ferens, propitiansq; DEVM.
Pane meroq; litans sacro, quo corpus IESV,
Quo Cruor Augustus cum Deitate latet.
Credo equidem lacrymis sacra lintea tingit obortis,
Pro patre, ingenito dum litat ille PATRI.
Sunt argumento reliqui, tria pignora, Nati
Quorum ope soluuntur debita iusta Patri.
Proximius feretrum pullata in veste sequuntur.
Lamentis implent hi lacrymisq; vias.
IOANNES Natu maior, qui ius dat OPESCO
Vt caput & Præses, multa flet atq; gemit.
Comploras MICHAEL bone Secretarie Regi,
O PIENANINI gloria prima soli.
Hos minimus STEPHANVS qui vix tria lustra peregit,
Questibus exsuperat lacrymulisq; suis.
Ergo, ait, in fatis erat, ô suauissime rerum,
Vt mihi adhuc tenero surripere, Pater?
Pro Patre surrepto mihi Patruus atq; Patronus
Est super; hic rebus portus & aura meis.
Hic vice Patris erit. Superi seruate valentem,
Oro, diu stante hoc sospite, stabo nepos.
Hic luget Fratrem, Patruumq; ABRAHAMVS adeptum
wOYNA, Methonensis clarus honore pedi.
Hic est officio functurus & ille salubri,
Quo Patri superæ concilientur opes.
Mortis vterq; memor CHRISTI partæq; salutis,
Melchisidechæo dum sacra more feret.
Dius vt hinc sanguis lustrales mitiget ignes,
Qui soliti manes emaculare pios.
Sacro habito, feretrum ter lustraturus acerra,
Terq; rigaturus rore Hierarcha sacro.
AEternum saluere iubens. me addente, (volentem
Hic efferre inhibet vox lacrymosa) VALE.
Semiruta pompam speculatur Oreas ab arce,
Arce sita in Tauri proximiore iugo.

Filii dignitatibus præditi.

Ingemit Heroem tantum quem nosset, humari
AEgimij dignum vincere lustra senis.
Pontificesq; duos, Fratremq; piosq; nepotes,
Et Natos tanti flet miserata viri.
Optat, iis superi producant longius æuum,
Rem Patriæ, cultum promoueantq; DEI.
Heu quantum, inquit, in hoc decus, ô Lituania, perdis
Publica res quantum Relligioq; iubar.
Gentis Lith. genearcha. Gens Videmundiade Lituone à Principe ducta,
Fle iubar extinctum, fle patriæq; patrem.
Sic ait, & celsum Gothico de marmore Cippum,
Quem cuncti stupeant, officiosa locat.
Insculpitq; viri meritas cum nomine laudes,
A serâ meritas posteritate legi.

Idem.

PATRIÆ NATVS, MORTVVS SIBI.

CVm faciem in GABRIELE suam Pandora videret,
Æternum patriæ vouit id esse decus,
Arridet voto Respublica, & ora stupescens
In puero Idaliis æmula liliolis.
Flos moriture, inquit, vel nullam viuere vitam
Debueras, vel non pollice abinde meti.
Quando Helicona videt Musas, aperîsse clienti
Fido, ait. Ingenij vis ô & hæc moritur!
Cum pietas cœli indigetem sponderet adulta
Mallem ait, orbi esset perpes, & hæc moritur!
Deniq; cum senior summi pars magna Senatus
Re patriam iuuat & consilio. Heu moritur!
Fama Apenninas cita cum præteruolat Alpes
Lithuani columen grande ruisse poli,
Et formæ decus, & dulcem pietatis amorem,
Virtutemq; vno procubuisse die.

Tunc

Tunc mistis lachrymis patria amplexata clientem,
Vixisti mihi, ait, viue deinde tibi.

Idem.

EMBLEMA STANISLAI SWIECH:

Mors eques super tumbam tubis woyniacis insignitam lituo suo clangens.

IN OMNEM TERRAM EXIVIT SONVS,

ILla triplex quare gestorum Magne tuorum
Sedula cantatrix Buccina Woyna tacet?
Parcarum Regina suo lituo ecce nefando
In certamen atrox te truculenta ciet.
Eheu exanimis, crudelem quando sonorem
Terrificæ Clothus combibis aure, cadis.
Immanis Lachesis diro pede proruit, eheu,
Victrices ipsum Teq;, tuasq; Tubas.
Terrigenæ patulos procul hinc auertite vultus,
E sonitu litui Mortis it atra lues.

ALIVD MATHIÆ KOMLEWICZ.

In libro viri grandæui scribentis vltima littera Mors.

MORS VLTIMA LINEA.

LItalidum magnis Vicecancellarius oris
E celebri GABRIEL stemmate Woyna datus.
Huic claræ licuit patriæ disquirere causas,
Imprimere & fidâ Magna sigilla manu.
Post tractata ducum Regumq; negotia, rerum
Nomina multa amplis post inarata notis,

 Plu-

Plurima quem tandem despectat littera finem?
Grandia quis demum terminat acta labor?
Iam scio: Mors cunctis est vltima linea scriptis.
Hanc sibi qui scribi non sinet, ecquis erit?

ALIVD MELCHIORIS SIESICKI.

Mors merces mortiferas, vt poculum habens in ore humanā caluariam &c. vendit.

PARAVIT VASA MORTIS.

QVid video? quas tristis opes mors explicat? ecce
Mercibus in variis plurima Parca sedet!
Virus pocla vomunt, pestem toga, lanxque ministrat,
Hinc ensis rubuit lethifer, inde febris.
O quot sunt fati species! quàm discolor ordo!
Ad tumulum variâ quàm datur ire viâ!
Diuitiis, populisque potens Lithuania, dic quo
Elatus tuus est funere WOYNA tibi?
Quando debuerat dulcem captare quietem,
Pro patria curis fessus, ô occubuit.
O spes fallaces, mendacia gaudia vitæ,
Certior in vobis mors inopina latet.

ALIVD IOANNIS RVKIEWICZ.

Pompa funebris seu cenotaphium magnificum.

PAR INGRESSVI EXITVS.

QVàm tumulus vario consurgit lemmate cultus,
Condita vbi Litauum lausque decusque iacet!

Scilicet

Scilicet hanc voluit pompam ſibi Morta parari,
Hocq; ſuum Woynam iuſſit honore coli.
Anni quando noui reſerabat limina Ianus,
Hic Vilnâ ad ſuperas iuſſus abire plagas.
Illuſtrem Lucina illi conceſſerat ortum,
Occaſum celebri Mors & in Vrbe dedit.
O quantum hîc decus eſt; quantas Fama explicat alas!
Si Lucina illi, ſi fera Parca fauent.
Omnia conſtantem celebrant Virtutis alumnum:
Nam Virtus terris imperat & ſuperis

ALIVD CHRISTOPHORI WŁOSZEK.

Homini ſupra mortuum meditabundo de morte ſua, ex arbore ſerpens dicit nequaquam, coruus cras, columba nunc; (ſcilicet morieris.

MORS CERTA HORA INCERTA

QVisquis es hoc hodie perculſus funere, tantum
In tumulo lumen quando latere vides.
Dum ſpectas cineres reſoluto corpore, mentem
Abripiuntq; tibi fata ſuprema tuam,
Te caue ne veteris colubri mendacia fallant,
Affore poſtremum pernegat ille diem.
Mentitur quoq; Cras crocitans phlegethontius ales,
At nunc nunc verum ſola columba gemit.
Eia age ne differ melioris tempora vitæ,
Rectè viue hodie, ſors moriere hodie.

ALIVD IOANNIS DAVBOR,

Mors eques diſiecta caſa portam arcis effringit.

AEQVO

ÆQVO PVLSAT PEDE.

HEu columen Litaui præcelſum concidit orbis,
Delicium Regis Clare Polone tui.
Non Atropon docti flexit prudentia Woynæ,
Curia Lechiadûm quam venerata fuit.
Non ſoboles generoſa, genus vel nobile, mœrens
Patria, cui curis profuit ipſe ſuis.
Non artes Pacis, Martiſq; ſcientia, Regum
Perq; peregrinas iuſſa peracta plagas.
Scilicet aure oculiſq; caret Proſerpina, nullus
Senſus ei, & toto corpore corpus abeſt.
Æqua lege tenet cunctos, par Cræſus & Irus,
Pulſaturq; pari caula vel aula pede.

ALIVD DANIELIS HOLSTEIN.

Mors leoni inſidens variis necis inſtrumentis homines premit.

QVIS SVBSISTET?

WOynarum cecidit GABRIEL fortiſſimus Heros,
Hoſtibus intrepidus bella mouere ſuis.
Quam MoſcusSuecuſq; ferox exhorruit olim
Dextram, ſuccubuit mors inimica tibi;
Diſcito præualido nequidquam robore frete
Maioris Dominæ ſub iuga colla dare.
Præceps ipſa truci vehitur contra ecce leone.
Primos inſultus diſcute, ſi potis es.

ALIVD STANISLAI WERECKI.

Rotæ vitæ insidentes puerum, virum, senem mors detrahat.

NEC ÆTATI NEC COLORI.

ASpice vitalem conuertat vt Atropos orbem,
Heu dices fertur præpete vita rota!
Ad senium paruo quam tramite florida currit
Ætas, & cursu deperit ipsa suo!
Hoc tamen est longum, spatium breue, si cui cessit,
Ad raros etenim tarda senecta venit.
Vt plures pomis cedunt ex arbore flores,
Sic plures iuuenes in cita fata ruunt.
Non dabitur multis, quod non tibi Woyna negatum,
Woyna hîc æternos viuere digne dies.
Occidis o meritis plenus, maturus & annis,
Tanquam diuitiis pomus onusta suis.

ALIVD ALEXANDRI SVLATICKI.

Mors coronata in Paradyso.

REGNAVIT MORS AB ADAM.

TOt nemus haud fluitat foliis, tot littus arenis,
Quot telis animæ succubuere necis.
Incipit Elysios hæc dum regnare per hortos,
Illius imperium funera densa iuuant.
Quottidie crescit numerus, traduntur in horas
Nunquam vitando millia multa iugo.

Post raptas Woynæ Gabrieli luminis auras,
O quot sunt vitæ qui posuere modum!
Næ Clotho cuncti Regina est vnica mundi:
Quælibet hanc humili vertice regna colunt.

ALIVD. CHRISTOPHORI SIESICKI.

Mors Stemmata woynæ defuncti confringit.

FATVM INEVITABILE.

INclita cur vili Gabrielis stemmata Woynæ
Mors pede contemeras, falce seraq; feris?
A patria quondam procul hæc arcere quieta
Sueuerat hostiles Buccina terna lupos.
Facundo Fluuius procedere visus ab ore
Triplex, eloquium curia quando stupet.
Lilia sunt recti vernantia pignus odoris
Sparsi per populos, Littaue, Leche, tuos.
Et Nodus bene compositæ dat symbola mentis.
Heu cuncta hæc mortem nil remorata trucem!
Huic decus at liceat virtutis frangere, virtus
Ipsa sed est nullo disperitura die.

ALIVD. STANISLAI RARAK.

Tarquinius summa papauera detruncat.

MELIOR QVI NON ODIT.

HOstes Tarquinius cum vellet perdere summos,
Legato Nati talia signa dedit:

Hortos

Hortos ingressus suprema papauera fregit,
Procedens tacito per loca culta pede.
En Atropos Litauum maiora columina strauit,
Forsitan hæc hostes credidit esse suos:
Chodkiewiciadæ, wołowicż, reliquisq; Dynastis
Addidit & Fratrem Præsul honore tuum.
At non ille feros animos in fata gerebat,
Dum vult pro patriæ sæpe salute mori.
Dum cœlis inhiat, dum Diuis erigit ædes.
Non fuit illi mors hostis, amica fuit.

A L I V D SIMONIS IAROSŁAWSKI.

Statua mortui in conuiuio AEgyptiorum circumfertur.

MOX SIMILIS FVTVRVS.

MOs fuerat quondam Pharijs Heroibus, inter
Mensæ delicias, oppiparasq; dapes,
Fictile conuiuis humanum offerre cadauer,
Perq; idoligerum talia verba dare:
Inter festiuas epulas meminisse iuuabit
Quemlibet huic statuæ non fore dissimilem.
An non nunc eadem fiunt spectacula, woynam
Exanguem coram dum Gedimine vides?
O vtinam cunctis celebris Lithuania terris,
Natus quisq; tuus cernat id, & sapiat.

A L I V D ADAMI STANKIEWICŻ.

Leo supra tumbam.

FORTIS FORTIOR FORTI.

HIc vbi lethiferos, complexa est tumba, dolores
Surrigit infelix ardua colla leo.

Inuictumq; refert animum, fera bella minatur,
Nec timet infestæ liuida tela necis.
Mors fera ne clames, iaceat quòd woyna peremptus,
Fortis adhuc animus viuit, & arma quatit.
Est facile in corpus sæuire ligone caducum,
Ast animum fortem sternere, difficile est.
Hic est ergo Leo, viden hic vt prælia spirat?
Heu fuge, nę attentes, Mors erit ipse tibi.

ALIVD PETRI SVLATICKI.

Conscientia supra tumbam.

BEATI, QVI IN DOMINO MORIVNTVR.

CVm recolis nigros in tristi hoc funere cultus,
Cernis & illustris corpus & ossa viri,
Non te perturbet feretrum fatale: quiescunt
Diuitiæ terræ hic, deliciæq; Dei.
Cor mundum, superat regna & Diademata Regum;
Carius hoc mundo est; nobiliusq; Polo.
Iam bene woyna potes securos carpere somnos,
Nulla fames, labes, incita nulla premet.
Cui parent stellæ, cui seruit & orbis & æther,
Cui Deus est clemens, cor tibi virgineum est.

ALIVD CONSTANTINI SNARSKI.

Mensa cum cibis supra tumbam.

ET IVSTI EPVLENTVR ET EXVLTENT.

MAgnificum celebri decoratur funus honore
Lautas hîc epulas, Regia fercla vides:
Longas woyna vias peregrinus, & Aera scindet,
Talibus hîc refici se decet ergo cibis,

Excipit hunc Pietas, epulas Dilectio portat,
Spes rogat,, & donis ornat amica Fides:
Et tamen in tacito ſilet alte tumba ſepulchro,
Fors pauido tantæ diſplicuêre dapes?
Æterni obdormit ſopitus amore Tonantis,
Hem ne turbetur tanta, cauete, quies.

ALIVD MICHAELIS ZALESKI.

Manipulus ſupra tumbam.

PORTANTES MANIPVLOS SVOS.

AGricola in celebri poſuit ſe forte ſepulchro,
In quo tam pinguis Regna maniplus habet.
woyna puto iacet hic, genere & virtute coruſcus,
Ac ideo excultis ſe quoq; veſtit agris.
Illuſtris meritis, uirtutibus exit onuſtus,
Vt colat æterni iugera ſacra ſoli,
Prudens Agricola hîc. Lacrymas ne fundite Nati,
O quantas vobis, & ſibi ſtruxit opes,
Quare quis lacrymis maculet tam nobile fatum,
Quod decus eſt terris, quod decus eſt Superis.

ALIVD IOANNIS KLECZKOWSKI.

Lilia, Roſæ, Abrotonum in tumba.

ET REFLORVIT CARO MEA.

QVam cernis tumbam, woyna intrat primus in illam,
Et ſuaui decorat funera dira thymo.
Floribus impleuit ramos, onerauit odore,
O quantum in tumba hac ver latet atq; decus.
Diua ſtupet Zephyritis opus, ſtupet arboris ortum,
Quo Phœbo incaluit, quo fluuio immaduit!

Quid bona Chlori stupes, amor hic in pectore feruet,
Irrigat humidulis orba propago genis.
Ne roseos flores, ne lilia spargite Musæ,
Clarior ipse suo est vere, decore suo.

ALIVD IOANNES PODWIPIĘTA.

Angelus cum Corona supra tumbam.

DILEXISTI IVSTITIAM, ET ODISTI INIQVITATEM.

ANgele funestum hoc custodis forte sepulchrum,
Non iacet hic Christus, sed nec Hebræus adest.
Iustitiæ proles fato hîc occumbit iniquo.
Ergo iustitiæ præmia digna feret?
Emeritus Miles generoso in Marte peremptus,
Iure sibi tantum gaudet inesse decus.
O quam felici decorantur tempora serto,
Tempora crudeli dilacerata nece.
Quid facis hic Eraro? fles mortem, aut prælia cantas?
Dignus defleri, dignus & ille cani.

ALIVD SAMVELIS TOWIANSKI.

Sol supra tumbam.

LVX PERPETVA LVCEBIT SANCTIS TVIS.

TRistem tolle facem, nihil hîc funalia vobis,
Non paruo hoc tantus lumine Phœbus eget.
Iustitia hîc splendet, radios clementia fundit,
Hic Diuinus amor, Relligioq; nitet.
Quàm procul hinc stygij fugiunt vespertiliones,
Nec noua virtutum lumina ferre queunt.
Cur gelida expectas serum Lithuania solem,
En media Titan magnus in vrbe latet.

Huius si mores, si vitam imitaberis: æstas
Hic tibi virtutum, & relligionis erit.

ALIVD PAVLI LEWICKI.

Filius ad tumbam flectit, & Deum Patrem, animam parentis gestantem aspicit.

ANIMAE IVSTORVM IN MANV DEI SVNT.

INter sidereos, posuisti limina, Montes,
Imo ipsum quæris, post fera fata Deum.
Alte ascenderunt animæ vota: haud erit illis
Aut dolor aut mœror, nec malus hostis erit.
Illic iam dormis, illic secura quiescis,
Illic delicijs affluis ac opibus.
Mi Pater inuideo tibi tam fœlicia regna,
Ne magis inuideam, me quoq; iunge tibi.

ALIVD BARTHOLOMÆI OLESZKIEWICZ.

In tumba patina animam supplicem continens.

NOVI ANNI, NOVA STRENA.

WOyna, breues numerans, patriæ decus, occidis annos,
Te dolet heu mœstis Patria culta genis,
Cum Deus in vitam sacrâ de virgine prodit,
Tu fugis & vitam, Patrio & orbe fugis.
Quid tibi displicuit sinceros inter amicos,
Vt prolem fugias, vt fugiasq; domum?
Credo ego, cum gemmas potuisses mittere, mauis
Ipsum te in strenam te tribuisse Deo.

ALIVD IOANNIS DYBOWSKI.

Aquila supra tumbam.

Renoua-

RENOVABITVR VT AQVILAE IVVENTVS MEA.

ASTat & affectam circumſpicit vndiq; tumbam,
Regia ſolliciti plena timoris auis.
woyna tuam non cernis auem? te quæritat illa,
Clementem Dominum, Magnanimumq; Ducem.
Ac velut affectum ſibi ſcit renouare vigorem,
Sic portare nouum te ſuper aſtra cupit.
I pete cœleſtis ſpatioſa palatia Regni,
Anguſtus pro te eſt, paruula tumba locus.

ALIVD. GASPARIS SIEPRC.

In tumba Pallas mortem occidens.

CONVERTETVR DOLOR EIVS IN CAPVT EIVS.

SVſtulit Illuſtrem ſæuo mors vulnere Woynam,
O quantum auſa fuit Bellua cruda nefas.
Sed bene tam audacem Pallas compeſcuit hoſtem.
Dum propriâ ſoluit fata aliena nece.
Vltrices nunquam timuit fortaſſe ſagittas,
Sic mortem capiti mors tulit ipſa ſuo.
Dormiſnè an vigilas Gabriel Generoſe? reſurge,
Quos mors ſuſtulerat, dat tibi fama dies.

ALIVD FAVSTINI ORANSKI.

In tumba laurus.

SITIVIT ANIMA MEA AD DEVM FONTEM VIVVM.

QVando noui ad primum limen peruenimus anni
Poſtremum dicis, tam cito, woyna vale.
Non longi fuerant anni tibi, longa nec ætas,
Te triſti ſubito mors fera falce necat.
Eheu floreſcens patriæ ſuccinderis arbor,
Et generis magni, magna columna cadis.

Fort

Forte tibi mundi non longa hic displicet ætas,
Ad longam properas, linquis in orbe breuem.

IN STEMMA ILLVSTRIS AC MAGNIFICI DOMINI D. GABR: WOYNA, &c. &c

TRes Litui sunt hic, nullus tamen intonat æther,
Sunt terni Fluuij, nec tamen vnda fremit.
Lilia iuncta nitent, Nodus celeberrimus adstat,
Nec tamen vllus odor, nec decor vllus adest.
Hem fera crudeli Dominum mors hausit hiatu,
Hausit idem forsan, digmata tanta, malum.

SIMONIS KOTECKI.

HÆREDITARIA VIRTVS,

QVi nunc exangui sublatus funere marcet,
Temporibus Stephani gloria magna fuit.
Aspicis vt vultus feruent in morte vigorem,
Et viuum spirent roboris ora decus.
Æquauit nomen factis: te milite Woyna
Destituit nudum Moschica turma Ducem.
Et nunc ni Parcis subitus raperere malignis,
Malles pro patriâ vulnera ferre tuâ.

Sed

Sed satis hoc, satis est fatis præuenta voluntas,
Robur idem soboli linque paresq; manus,

STANISLAI RADWANSKI.

FRVCTVS BONORVM OPERVM.

I Tutus Gabriel thalamis succede paratis,
Templaq; Merecij despice structa tui.
Tu terris Numen, te Numen collocat astris.
Impar, sed gratum munus vtriq; venit.
Magna Deus Woynæ, dedit illi Woyna minora,
Iste minus poterat, cuncta sed ille potest.

IOANNIS MILCŽEWSKI.

A L I V D.

MVnificum recolens in se Merecia Woynam,
Sæpius hos mœsto fundit ab ore sonos.
Hic mihi præcelsis viuens subnixa columnis
Templa dat in Lithauo iure stupenda solo.
Scilicet ista sibi viuus monumenta parauit,
Præueniens fati fila secunda sui.
Inuida sed nostro nimium fortuna fauori,
Non tulit vt nostra contumuletur humo.
I iam sydereas Gabriel conscendito sedes,
Non poteram tantum condere parua virum.

MELCHIORIS ŽARZECKI.

FATALIS INVIDIA.

DVm celebris crescit clarissima gloria Woynæ,
Inq; dies maius surgit honore decus.

Inuida

Inuida proclamat ſubitâ Rhamnuſia voce,
En quantus noſter viuit in orbe dolor.
Crediderim breuis iſte dolor. Nam Numina vere
Semidêum norûnt noſtra mouere genus,
Dixit & è plena telum lethale pharetra
Mittit in inuiſi pectora fida viri.
Cruda nec humano Clotho ſaciata cruore,
Neſcit & à claris abſtinuiſſe viris.

IOANNIS SIPOWICZ.

PIETATIS PIGNVS.

QVando recens Pueri purâ de Virgine nati
Luctificum vulnus membra tenella ferunt,
Woyna decus Lithauum. funeſto numine Clothus
Heû rapitur, patriæ gloria magna ſuæ.
Concidit, ah vulnus patitur, dum cœlicus Infans
Crediderim hunc flenti condoluiſſe Deo.

IOANNIS GRZEGORZOWICZ.

GLORIÆ DEBITVM.

ADmirêre decus, propiùſq; quid illa tubarum
Terna velit ſeries, aſpice nexa ſimul.
Primus viuentem lituus tulit ille Dynaſtam,
Et cecinit columen Litthaua terra tuum.
En canit hic alter Woynam ſuper aſtra locatum,
Atq; iubet rigidæ nos meminiſſe necis.

Tertia sors huic est sero narrare nepoti,
Et Gabrielæa laude replere solum.
Quám sua conuenient Gabrieli digmata, virtus
Vna non poterat nobilis esse tuba,

CHRISTOPHORI KOCHAN.

ALIVD.

BVccina sæua ciet rigidi certamina Martis,
Buccina Victorum læta trophæa refert.
Buccina decantat thalami connubia fidi,
Dicitur hoc proprium conueniensq; tubis.
Buccina Woynarum prænobile stemma silębis
Hæc, vita functo sed meliora canes.
Eius prima refer laudes & fortia gesta,
Altera da tristem mota dolore sonum.
Tertia deplores funus lachrymabile, forsan
Sic poteris Dominis stemma placere tuis.

IOANNIS MOGIELNICKI.

IN TVMVLVM.

Hâc est Woyna situs Vicecancellarius vrnâ,
Conditur hoc paruo magna ruina loco.

IOANNIS BVRBICZ.

ALIVD

ALIVD.

Hic lapis ossa tegit magni clarissima Woynæ.
O quam par paruis vir perhonore iaces!

LVCÆ ŁVKOSKI.

ALIVD.

Virtus, laus, & honos hoc sunt tumulata sepulchro,
Hîc secum has Gabriel Woyna recondit opes.

CHRISTOPHORI MOGIELNICKI.

ALIVD.

Laus patriæ, claro deuotum pectus honori,
Hic iaceo, sua cûi patria cara, fleat.

Eiusdem.

ALIVD.

Marmor quod transis fletu venerare viator,
Woyniadum iacet hoc lausq; decusq; loco.
Hunc cupiunt regni merito merita omnia viuum,
Vota tua his iungas viuet & in tumulo.

FRANCISCI NOVEN:

NAGROBK

NAGROBKI HERBOWE.

Sławney pámięći Pánu/ Je° Mśći Pánu Gábrielowi Woynie/ Podkánclerzemu W. X. Lith. &c. &c.

I.

IAKVB WIERGIETA.

WStępuiąc w rok piętnasty z wieku szesnastego/
W vroczysty styczniowy dźień láta nowego/
Gdy zorzá vstąpiłá po niebie wysoko/
Słonecznym plác gotuiąc promieniom szeroko:
W trzy trąby Senátorskie razem vderzono/
Y te sławę po Xięstwie Litewskim puszczono:
Dźiś Woyná Podkánclerzy Xięstwá Litewskiego
Podwyższon ná Kánclerstwo dworu Niebieskiego.

II.

MIKOLAY PVHACZ.

ŁAbędźiowi przewodźieczny smutek głos wyćiska/
Gdy go Clotho boleśćią śmiertelną przyćiska.
Człowiczkowi z weselem śliczny Phosphor wschodźi/
Z kąd z rádośćią głosećzek wysoko wywodźi.
Ták ty puszczáłeś wdźięczny dźwięk śliczny kleynoćie/
Ty o Przezacnych Woynow ozdobny przymioćie.
Kiedy męstwo Rycerskie/ trzy Podkánclerzego
Trąby głośno zábrzmiáły Oyczyznie miłego.
Kiedy sławá postronnym Cnoty rozgłaszáłá/
Kiedy Moskwá mężnego Legatá widźiáłá.

Więc

Wiec iuż Trąby ſtrapione boleścią zmilknięcie?
Czy nie głośniey z Łábędziem przy śmierci krzyknięcie?
Zyi ßczęśliwy w potomkách Cnotą Woyno práwą/
Z grobu głośniey zábrzmiċie: Zyie Woyná ſławą

III.

STANISLAW DRVZBICZ.

PRzy oſtátniey poſłudze vczynioney tobie
Cny Podkánclerzy/ Trąby twe widzim w żáłobie.
Jedná z nich Senatorſkie koło vmnieyßone
Ogłáßa: druga ſerce krewnych rozrzewnione.
Trzećia potomkow żáłość / ſmutne nárzekánie/
Chey kogoż nie wzrußy to z tobą rozſtánie?

IV.

MICHAL TYSZKA.

BYſtroplynny Eufráćie gáſną chwały twoie/
Bellorofon gdy rozbudza Helikony ſwoie.
Tu Driádes tu Nymphy brzegi ośiadáią/
Wiecznotrwáłą ſwym miłym ſtrużeczkom cześć dáią.
Lecz ślicznieyße trzy rzeki v Arktou ſłyną/
Ktore w domu Cnych Woynow wdzięczniemiło płyną.
Tu Zacność / tu Wymowá tu Mądrość záśiádłá/
Y Senatorſkie krzeſłá prześwietne ośiádłá.
Wielmożny Podkanclerzy zaż Rzeki w grob zbieraß?
Zacność / Mądrość / Wymowe pod ziemią záwieraß.
Ná Mármorze przynamniey wdźięczne płynćie rzeki/
Podkánclerzy tu leży / rzekną przyßłe wieki.

V.

ADAM SWIDERSKI

PRzy rzeki w rownym polu bieżą z wielkim ßumem/
Dokąd chcą łácno dośięgdz y máłym rozumem.

Poki

Poki żył Podkánclerzy/ nád insze przymioty
Ten miał: prędkiey vżywáć w potrzebie szczodroty.
Przetoż gdy hoyność iego sobie wspominamy/
Te rzeki też wylawszy zá nim ie puszczamy.

V I.

THOMASZ TALERKA.

Z Białokwietną Lilią Zimá woynę wiedźie /
A ná żywot Cnotliwych śmierć z kosą swą iedźie.
Ach wyćiełá Lilią z domu przezacnego/
A ták prędko skończyłá żywot poważnego.
Obumárłe Cne kośći w tym grobie kłádźiemy/
A nád grobem lilie białe rysuiemy.
Sliczny kwiećie tu leżysz Cnych Woynow ozdobo/
Senatorska w Stołecznym Kośćiele osobo.
Tu nie zwiednieß w Swiętego Kázimierzá grobie /
Wieß że kwitną Lilie: Niech kwitną y tobie.

VII.

GASPAR KARWACKI.

Czlie ćię doyźrzáłey Mądrośći zdobiły/
Pokiś żył świátu/ ludźiom wdźięczny / Bogu miły.
Senatorze Wielkiego Kśięstwá Litewskiego/
Cny Woyno/ Woynow domu ozdobo sławnego.
Dźiśći ostátnią służbę oddáią iák swemu /
Szczyrość k Oyczyźnie twoię wstawiáią káżdemu.

VIII.

ANDRZEY ISAYKOWSKI.

Herb czwarty zwiąskiem zowie álbo pięciográniem /
A nagrobek wystáwiam napis táki ná niem:

Wywrot

Wywroć y przewroć / záwße ná nogách mych ſtánę /
Rozwiąż ieśliże możeß / nágrodąc ſię ſtánę.
Zły ięzyk tu nie wygra / nießczęśćie nie zbiie /
Ten rozwiąże kto związał: miłość we mnie żyie.

IX.

IAN GOŁĘBIEWSKI.

PIęć kątow w pięćiográniu widźiß uczynionych /
A przez nie nazacnieyßych pięć Cnot wyrázonych.
Tu godność Senatorſka ſtolicę obráłá /
Tu wieczyſtą goſpodę Mądrość otrzymáłá.
Tu trzeźwość nieodmienna / ſerce ſpráwiedliwe /
Męſtwo w rzeczách przećiwnych nigdy nie lękliwe.
Wßyſtkie iednákim ſznurem związáne miłośći /
Rowne pomoc weſela / rowne y żáłośći.
Weſela: gdy wzwyß słońcá iuż w niebie goduie.
Záłośći: gdy go źiemiá Litewſka żáłuie:
Záłuie / ách boleśći Dworu ták ſławnego /
Cnot świętych / ná inßy kray z tąd przenieśionego.